

بازی زیبای کرامتی در «مزار شریف»

اگر بخواهیم طبق اصول روزنامه‌نگارانه به سینما نگاه کنیم، «مزار شریف» یکی از بهترین کارهایی است که می‌توانید تماشا کنید. فیلمی که به داستان کشته شدن دیپلمات‌های ایرانی در مزار شریف می‌پردازد و سعی می‌کند اصل داستان گویی را در کنار حقیقی بودن حفظ کند و تصویری ماندگار اما واقعی از آن اتفاق ارائه دهد. می‌توانیم ۴ ستاره به فیلم بدهیم و تماشای بازی خوب کرامتی را نیز توصیه کنیم. این فیلم را عبدالحسن برزیده کارگردانی کرده و منوچهر شاهسورای تهیه‌کننده آن است. «مزار شریف» در جشنواره سال گذشته، در ۹ رشته کانید در یافت سیمرغ بلورین شدو فقط در بخش بهترین موسیقی متن، سیمرغ بلورین را دریافت کرد.

یکشنبه ● ۴ بهمن ۱۳۹۴ ● شماره چهل

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

● تازه‌ترین ●

کارآفرینی در سینما

یکی از برنامه‌های ویژه‌ای که از امسال شروع شده و همچنان به راه خود ادامه می‌دهد، مجموعه مستندی است که رخشان بنی‌اعتماد و مجتبی میرطهماسب دست گرفته‌اند و در آن به سراغ کارآفرینان قدیمی می‌روند و روندی که آنان طی کرده‌اند را به تصویر می‌کشند.قراراست در تازه‌ترین مستند از این مجموعه، مجتبی میرطهماسب به سراغ سعیده قدس و موسسه محک برود، تا سومین مستندش را در این مجموعه بسازد. سری «فیلم‌های مستند کارستان» درباره کارآفرین‌های ایرانی است که با طراخی و سرپرستی رخشان بنی‌اعتماد و مجتبی میرطهماسب و مشارکت «بنیاد توسعه کارآفرینی زنان و جوانان» با همکاری فیلم‌سازان مستند در قالب ۲۶ فیلم مستقل از زندگی و حرفه کارآفرینان موفق ایرانی تهیه می‌شود.

● شوخی‌ترین ●

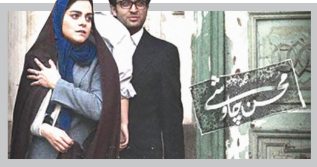
جوک‌های «کیمیا» محور

شبکه‌های اجتماعی و گروه‌های تلگرامی پر شده‌اند از جوک‌های مرتبط با «کیمیا». سربالی که این روزها در حال پخش است، در جوک‌ها یا به توانایی ماورایی کیمیا اشاره شده و یا به گرم عجیب و غریب آن. اینکه با اضافه شدن یک عینک به شخصیت اصلی، مثلاً او را ۲۰ سال پیرتر کرده‌اند. اما جوک‌های گروه اول بازه‌تر است. کلاً هر اتفاقی که می‌افتد، از کیمیا تقاضای کمک می‌شود. مثلاً اینکه «ترسید، اگه توی مذاکرات هسته‌ای به مشکل خوردیم، کیمیا میاد و حلش می‌کنه.» یا می‌گویند: «اگه تیم امید ما به ژاپن باخت، به خاطر این بود که خاکپور از کیمیا کمک نگرفت.» هر چند برای سربالی‌های دیگر هم از این جوک‌ها ساخته شده، اما هیچ کدام به اندازه جوک‌های «کیمیا» پر تعداد نبوده‌اند.

«دختر» از جشنواره بیرون آمد

«دختر» تازه‌ترین فیلم رضامیر کریمی از بخش رقابتی آرای مردمی کنار کشید. رضامیر کریمی مدیر عامل خانه سینماست و شمارش آرای این بخش راخانه سینماانجام می‌دهد و آقای مدیر عامل به این نتیجه رسید که برای جلوگیری از ایجاد هر گونه شک و شبهه‌ای، فیلمش را از این بخش حذف کند. به نظر می‌رسد که موضع میرکریمی بازی از دوش ستاد آرای مردمی جشنواره برداشته است و پیش از آنکه کسی شروع به بحث و بررسی این ماجرا کند، فیلم را از گرگونه رقابت خارج کرده است. آشتیانی پور، دبیر ستاد آرای مردمی، توضیح داده است: «البته اگر این اتفاق هم نمی‌افتاد، ما همه تلاش خود را می‌کردیم که این سیمرغ بدون حاشیه اهدا شود اما باید از آقای میرکریمی تشکر کنیم که این فرصت را با کناره‌گیری فیلمشان به فیلم‌های دیگر جشنواره دادند.»

ترانه‌سرای «افسار» پیدا شد

قطعه‌ای که محسن چاوشی در تازه‌ترین قسمت سربال «شهرزاد» می‌خواند، «افسار» نام‌دارد. قطعه‌ای لطیف و دوست‌داشتنی که در قسمت چهاردهم پخش شد. شاعر این قطعه را ابتدا شهریار اعلام کردند، سپس خود چاوشی در وب‌سایتش اعلام کرد که سراینده این شعر شهریار نیست و اشتباه کردیم و عذرخواهی کردو توضیح داد که به دنبال شاعر اصلی می‌گردند. ظهر روز ۲۰دی ماه، شاعر اصلی در تبریز پیدا شد: دختری به نام پرنیزا، جهانگیر عصر که متولد سال ۱۶۶۶است و در تبریز زندگی می‌کند. او در گفت‌وگویی توضیح داد که باورش نمی‌شود شعرش را خواننده‌ای مطرح مثل چاوشی خوانده باشد و از او تشکر کرد که به دنبال او گشته‌است و گفت که بعضی قطعه‌هایی که چاوشی خوانده را خیلی دوست دارد و آن‌ها را از حفظ است.

در حوالی جشنواره فیلم فجر

جشن‌نامه سینما

● نوا مصدق ●

● خبرنگار ●

هفته آینده جشنواره فیلم فجر آغاز می‌شود و این روزها دقیقاً زمان داغ جشنواره‌ای است. خبرها از راه می‌رسند، این کارگردان اعتراض کرده‌است، آن کارگردان نسخه نهایی فیلمش را تحویل دفتر جشنواره داده، این بازیگر به عنوان مشاور دبیر جشنواره انتخاب شده، آن کارگردان توضیح داده که نسخه نهایی فیلمش را کوتاه می‌کند. خبرها حتی نیازی به اسم ندارند، آن قدر که تکراری هستند و هر سال در حوالی جشنواره روی خروجی خبرگزاری‌های ما آیند. روابط عمومی جشنواره هم همین خبرها را منتشر می‌کنند، روزنامه‌ها هم به دنبال نقطه‌های عجیب می‌گردند و سعی می‌کنند علامت سوال‌هایی پررنگ در انتهای جمله‌هایشان بگذارند، به این امید که تاثیر گذار شود... با این حال، هر جشنواره‌ای برای خودش یک سری ویژگی‌های منحصر به فرد دارد. ویژگی‌هایی که هیچ جشنواره‌ای به گرد پای آن نمی‌رسد و اعضای این دوره از جشنواره به حساب می‌آیند. البته این طور نیست که علاقه‌مندان به سینما از همان خبرهای تکراری که فقط نام کارگردان و فیلم‌سازش تغییر می‌کند، لذت ببرند، اما دانستن ویژگی‌های هر دوره از جشنواره جذاب و دلنشین است.

■ جشنواره ۳۴، بازیگران مشاور می‌شوند

همین شبیه، دبیر جشنواره فیلم سی و چهارم، به مجید مظفری حکم داد تا به عنوان مدیر کاخ مردمی جشنواره حضور پیدا کند و کارهای اجرایی را به دوش بکشد. این مسیر از دو ماه پیش آغاز شد، وقتی که محمد حیدری، دبیر این دوره از جشنواره، به این نتیجه رسید که می‌تواند از حضور بازیگران در ترکیب مشاورانش استفاده کند تا نه فقط

از تجربه آن‌ها در سینما بهره‌برد، بلکه دل مخاطبان را هم

به دست آورد و آن‌ها را بیشتر به دنبال خود بکشاند. به همین خاطر بود که ابتدا حکم مشاوره را برای شهاب حسینی صادر کرد و سپس نام مهتاب کرامتی به عنوان مشاور ثبت شد. در حقیقت مجید مظفری سومین بازیگری است که حکم مشاوره را می‌گیرد، اما دومین بازیگری است که به این جمع می‌پیوندد. به این خاطر که دبیر جشنواره جمله‌ای به زبان آورد که دل شهاب حسینی را شکست. در این جشنواره، بحث بر سر فیلم «اشغال‌های دوست‌داشتنی» بالا گرفت، فیلمی که شهاب حسینی در آن ایفای نقش کرده. محمد حیدری این فیلم را یک «مضل» برای جشنواره خواند. حسینی نیز نامه استعفایش را رسانهای کرد و نوشت که حاضر نیست با جشنواره‌ای همکاری کند که فیلمش را مضعل می‌داند. حیدری نیز توضیح داد که استعفای حسینی را نمی‌پذیرد. اما بازیگر سینمای ایران کوتاه نیامد و داستان برقرار ماند تا نخستین جشنواره‌ای که می‌خواست از پتانسیل بازیگران استفاده کند، دچار بحران تجربه‌به‌شود.

■ جشنواره ۳۴، در غیاب نسل اولی‌ها

تنها کارگردان نسل اولی سینمای ایران که در این دوره از جشنواره حاضر است، کیومرث پوراحمد است. کارگردانی که با «کش‌هایم کو؟» در این جشنواره حضور دارد. البته بهمن فرمان‌آرا نیز امسال فیلمی را جلوی دوربین برد اما آن را به جشنواره نداد. داریوش مهرجویی نیز مقدمات ساخت «سنجوری ۲» را فراهم کرد اما فیلم‌برداری اثر آغاز نشده‌است و در نتیجه در جشنواره‌ای حضور نخواهد داشت. رخشان بنی‌اعتماد هم که خودش را با مجموعه مستند کارآفرینی مشغول کرده و پس از «قصه‌ها» فیلم داستانی را کارگردانی نکرده‌است. بهرام بیضایی در خارج از ایران به سر می‌برد و به تدریس مشغول است. ناصر تقوایی هم در

«بازگشت تهرانی

چند سالی می‌شود که هدیه تهرانی در هیچ فیلمی ایفای نقش نکرده‌است. اما او امسال با فیلم «عادت نمی‌کنیم» به جشنواره می‌آید و در کنار محمدرضا فروتن نقش آفرینی می‌کند. زوجی که پیش از این در فیلم سینمایی «قرمز» مقابل هم قرار گرفته بودند و حالا بازیگران اصلی تازه‌ترین فیلم سینمایی ابراهیم ابراهیمیان خواهند بود. این فیلم در این دوره از جشنواره، در بخش مسابقه حضور دارد و ساره بیات نیز یکی از بازیگران اصلی آن است. در اصراره داستان آن از یک جمله ایهام‌دار استفاده کرده‌اند: «وقتی همه چی خوب پیش می‌ره، زندگی کردن هنر نیست.»

همه منتظرند ببیند از چراغ جادوی جشنواره فجر چه شگفتی‌هایی بیرون می‌آید و چه حاشیه‌هایی خبرساز می‌شود

● دیروز، امروز، فردا ●

● دلارام مجد ●

«فروشنده» نیست

وقتی پاییز امسال خبرهای مربوط به ساخت تازه‌ترین فیلم سینمایی اصغر فرهادی در جریان بود، تصور می‌شد که این فیلم به جشنواره فیلم فجر امسال می‌رسد و قرار است آن را در جشنواره ببینیم. اما از آنجایی که فیلم سینمایی «فروشنده» هنوز در مرحله فیلم‌برداری به سر می‌برد، فعلاً امیدی به تماشای این فیلم نداریم. فیلمی با بازی شهاب حسینی و ترانه علیدوستی و بیش از ۴۰ بازیازیرگ که از طریق تلگرام انتخاب اولیه‌شان انجام شده‌است. به همین خاطر می‌توان با خیال راحت «فروشنده» را در بخش فیلم‌هایی که در آینده خواهیم دید قرار دهیم و فعلاً دلمان را صابون نزنیم.

● رویاها و کابوس‌ها

● نگارمفید ●

سینمایی که ما را نمی‌خنداند

سینما رفتن اتفاق خوبی است، از آن برنامه‌های دلنشین و دلچسب که حتی اگر عادت به آن نداشته باشی، هر از گاهی دلت برایش تنگ می‌شود. دلت تنگ می‌شود برای فرورفتن در سیاهی سالن سینما و دلت تنگ می‌شود برای جادوی پرده نقره‌ای. اما همین لحظه، همین الان، در همین چند روز باقی‌مانده تا جشنواره فیلم فجر، پیش از آنکه سالن‌های سینما در گیر حال و هوای جشنواره شوند، اگر بخواهی به قصد تفریح محض به سینما بروی، هیچ گزینه‌ای روی میز نیست. هیچ گزینه‌ای نداری که باعث شود دلنگنی‌هایت برای سینما را برطرف کنی و دل بدهی به دل سینمای داستان‌گوی بی‌شلیه‌پيله. یعنی گاهی بحث پول بلیت و پول تنقلات سینمایی مطرح نیست، مطرح نیست که تا چه اندازه حاضری برای گذراندن یک روز تفریحی در سینما وقت بگذاری، گاهی بحث سر این است که کدام فیلم می‌تواند این هیجان را به جان مایندازد تا خودمان را به سالن تاریک سینما برسانیم.

این‌ها رانه از کسی که ششش نوشتن درباره سینما، که از زبان کسی بخوانید که همین هفته گذشته دلش می‌خواستست به قصد تفریح به سینما برود. هر کدام از فیلم‌ها را که نگاه می‌کردم، خط داستان را، بازیگرهایش را، حتی تیزهای تلویزیونی‌اش، هیچ کدام این هیجان را ایجاد نمی‌کرد که خودم را تا سالن سینما برسانم، بازم به دانش خودم و به اطلاعات وب‌سایت‌ها اکتفا نکردم و شروع به پرس‌وجو کردم، آدم چه می‌داند، شاید فیلمی پیدا شد که ششمان من آن را ندیده‌است. اما باز هم می‌فایده بود، حتی در پرس‌وجوهایم هم کسی به دادم نرسید. گفتیم: «آدم باش» گفتند: «خیلی سطحی از آب درآمده». گفتیم: «خبر خاصی نیست» گفتند: «نه

واقعا!» گفتیم: «در مدت معلوم» گفتند: «چه فکری با خودت کردی؟» هر اسمی که آوردم، جوابی به من دادند که هیچ‌ثوق و اشتیاقی در من ایجاد نمی‌کرد. من فقط می‌خواستم بروم سینما، بروم و داستانی را بشنوم ببینم، پاپ کورن دست بگیرم و به اندازه یک ساعت و نیم از شلوغی خیابان‌ها فرار کنم، یا از آلودگی هوا، یا از هر اتفاقی که در دنیای بیرون می‌افتد اما در سینما نه. دلم می‌خواست شلوغی بیرون از سالن سینما را پشت در بگذارم و برای آن مدت معلوم، روی صندلی سینما بنشینم و داستان خنده‌داری ببینم. البته این علاقه من به خندیدن، آن قدر زیاد نبود که اجازه بدهم کسی به شعورم توهین کند. حالا چه کارگردان مطرحی باشد و چه بازیگر خبره‌ای. می‌دانید چه شد؟ آخر سر نشستیم بودم جلوی تلویزیون، تیزهای تبلیغاتی را نگاه می‌کردم که پیش خودم گفتیم این فیلم را می‌بینم، «خبر خاصی نیست». به هر حال آدمی که دلش می‌خواهد در سینما بنشیند و داستانی ببیند و خنده‌اش بگیرد و دلنگنی‌اش را برای سینما برطرف کند، شبیه به یک آدم معتاد است. هر کاری می‌کند تا اعتیادش را برطرف کند. کاری ندارد به تمام آن حاشیه‌ها و ترس‌ها و توهین‌های به شعور که حرفش را زدیم، اتفاقی که برایش می‌افتد این است که خودش را به سالن سینما می‌رساند و در سکون و سکوت نفس می‌کشد. حالا بروم سینما و بعدتر برایتان می‌گویم که فیلم به اندازه کافی مرا خنداند یا نه.

● رویداد ●

فاطمه معتمدآریا بر گزیده جشنواره «داکا» شد

فاطمه معتمدآریا برای بازی در فیلم «نبات» در چهاردهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «داکا»ی بنگلادش بهترین بازیگر نقش اصلی زن شناخته شد. به گزارش خبرآنلاین، این هنرمند که برای فیلم «نبات» به کارگردانی «الچین موسی‌اوغلو» این عنوان را به دست آورد با کسب این جایزه چهارمین افتخار بین‌المللی را برای این فیلم به دست آورد. پیش از این، این بازیگر در چهارمین دوره جشنواره فیلم‌های شرق اروپا، که در وین برگزار شد، جایزه ویژه دریافت کرد. این در حالی است که هیئت‌داوران این جشنواره، که در هر دوره بابت کارگردانی فیلم کوتاه مستند و بلند به برگزیدگان جایزه می‌دهد، امسال بعد از اتمام جوایز اعلام کرد که نتوانسته تاثیر فوق‌العاده بازی در سکوت معتمدآریا در فیلم نبات را نادیده بگیرد و به همین دلیل در این دوره تصمیم گرفته استثنائاً جایزه رسمی هم به «فاطمه معتمدآریا» بازیگر فیلم نبات بدهد. با توجه به کسب چهار جایزه بین‌المللی برای فیلم «نبات» و نیز دریافت جایزه بهترین بازیگر نقش اصلی زن در نهمین دوره جوایز سالانه اسکرین «آسیا پاسیفیک» معروف به «اسکار آسیایی» (APSA) برای فیلم «بهمن»، فاطمه معتمدآریا توانست مدت دو ماه، رکورددار بیشترین جوایز بین‌المللی در ایران شود. نبات از جشنواره بین‌المللی فیلم فجر نیز جایزه دریافت کرده‌است.